

единъ километъръ. Тѣй че младитѣ хора сѣ стрѣлкитѣ въ часовника. Старитѣ хора въ този свѣтъ не се движатъ, затова отъ тѣхъ не очаквайте никаква култура на земята. Умствена и духовна култура, за каквато се говори тукъ на земята, не може да съществува. Най-голѣмъ подѣемъ въ културата може да се постигне само тогава, когато се пуска кръвъ на хората. Колкото повече кръвъ се пусне, толкова по-голѣма култура се заражда. Хората на XX вѣкъ започнаха да мислятъ, че сѣ много културни, и казватъ: „Ние, съврѣменнитѣ хора, не пускаме кръвъ, това сѣ прави само хората на миналото“. Обаче, съврѣменната война опроверга тази теория и показва, че младитѣ хора всѣкога пускатъ кръвъ, и колкото сѣ по-млади, толкова по-вече кръвъ пускатъ. Днешнитѣ хора, понеже сѣ много млади, затова правятъ и най-голѣми опустошения. Сегашнитѣ хора може да се уподобятъ на гженици, които всичко опустошаватъ.

И този книжникъ, който се училъ за Царството Божие, изважда отъ съкровището си новото и вехтото и казва: „Така казва Христосъ“. Защо му е това ново и вехто? Когато вие изваждате старитѣ дрехи отъ нѣкоя възглавница или гардеробъ, нали имате нѣкаква цѣль, нали мислите да искарате нѣщо отъ тѣхъ? Когато изваждате новитѣ дрехи, нали правите това съ цѣль да видите да не сѣ проядени отъ молци? Като вади новото и вехтото книжникътъ има нѣкаква умна мисль. Той не се занимава съ нѣкаква глупава задача, както е постъпилъ единъ царъ. Единъ царъ искалъ да намѣри човѣкъ, който да му разкаже нѣкаква приказка безъ край. Търсилъ той различни философи, които да задоволятъ желанието му. Обѣщавалъ голѣми награди, но не се намѣрилъ човѣкъ, който да му разкаже приказка безъ край. „Дохожда най-послѣ единъ мъдрецъ, който казва на царя: „Азъ ще ти разкажа една приказка безъ край“. „Добрѣ, ето човѣка, когото търся“. Мъдрецътъ започналъ: „Въ древността имало единъ царъ, който разполагалъ съ хиляди, хиляди декари земя. Тази земя била засѣта съ жито, и понеже годината била много плодородна, нивитѣ му родили извънредно много. Царътъ заповѣдалъ да се съгради голѣма каменна житница, въ която да се прибере житото, и по този начинъ да се запази. Обаче, зидаритѣ оставили една малка дупчица въ